

BARRY CORNWALL

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Ἡ θάλασσά μου, ἡ θάλασσα ἡ πεντάπλωτη
Γολάζια, πάντα ἐλεύθερη, δροσάτη,
Παντοτεινά της ἄσπιλη καὶ ἀτέλειωτη
Σὲ Κόσμον τρέχει δίχως μονοπάτι·
Σφιχταγκαλιάζει χῶρες, παίζει μὲ τὰ νέφη,
Στάστερινα τὰ αἰθέρια νὰ κατέβουν γνέφει,
Λικνίζοντας στὰ σπλάχνα της τὰ συντεφένια
Πλάσματα τόσα, ἀλλόκοτα, μὲ μάννας ἔνοια...

Στὴ θάλασσα εἶμαι, βρῖσκουμαι στὴ θάλασσα,
Παντοτεινά, ὅπου θέλω, ἡμερονύχτια·
Παντοῦθε περιζῶναι με ἡ γλαυκότη της
Σὰ σὲ γαλάζια μαγεμένα δίχτυα.
Καὶ ἀπόκοσμα ἢ ἀρμενίζω μὲσ' στὴ σιγαλιά της,
Ἡ Σίφουνας χμιίζει, ἐγὼ στὴν ἀγκαλιά της
Ναναριστὰ κοιμάμενος, μήτε μὲ νοιάζει
Ποιὸς εἶνε ὁ μαῦρος ὁ Καιρός, πού τὴν ταραίζει...

Πῶς λαγαρῶ καὶ ἄχ πάντα πόσο ἐπόθησα
Τὶς Ἀνεμοῦσες νὰ καβαλιζεύω,
Πρὶν πνίξουν τὸ φεγγάρι στὸ κυμάτισμα
Τὸ ἀλλόφρονό τους, νὰν τὶς τιθασεύω·
Καὶ ἢ μὲ Βορρὰ ψηλάθε ἐκεῖνες σουραυλίζουν
Ἡ κάποια μυστικά τοῦ βύθου ξεχειλίζουν
Μὲ βιά νὰν τὶς ρωτῶ καὶ νὰ ἐξηγῶν σὲ μένα
Καὶ τὰ ὅσα οἱ Γραῖγοι βουζινῶν ξεφρενιασμένα...

Στὸ ἀπάνεμα μονότονο ἀκρογιάλι της
Λὲν ἔμεινα ποτὲ ἀεροθαλασσίτης·
Σιγά-σιγά τ' ἀπέραντα ἐλαγτρίριζα
Ἐάφνου ὡς ποὺ ἐγογοπέταξα πουλί της,
Τὸ στήθος κυματίζοντας ὡστόσο φτάσει
Μέσ' στὴ φωλιά τῆς μάννας του ὄλα νὰ ξεχάσει·
Καὶ ἡ μίμνα μου ἢ καλὴ εἶσουνε σὲ μένα,
Θάλασσα ἐὸν ἀνοιχτόστηθη, καὶ ἐγὼ γιὰ σένα...

Ἀνεμισμένες οἱ Ὠρεὶ ποὺ ἐγεννήθηκα
Τὰ κύματα ὄλ' ἀφρός, αἶμα ἢ Σελήνη·
Τάσημωτὰ σκυλόφαρα ἐγορεῦανε,
Ἡ φάλαινα ἐσφυροῦσε, τὸ δερφίνι
Σαῖτόδρομο ἐσκιστοῦσε· μὲ χαρὰ τους τόση
Τόσο τρελλὰ ἐσκιστοῦσαν ὅλα τὶ εἶχαν νοιώσει,
Γέννημα θρέμμα τοῦ Ὠκεανοῦ πὺς ἐγεννήθη
Καὶ τὸ ἐκαλωσορίζανε ὄλα, ἀφροὶ καὶ βύθη...

Καὶ ἔτσι πενήντα καιοκαίριμα ἐπέρασαν
Μέσ' στὴς γαλήνης πότε τὴν ἀγκάλιη.
Συχνὰ στὴς τρικυμίας τὸ μέγα ἀφρόστηθος,
Μερόνυχτα σῶν Ἀνεμων τὴν πάλιη·
Πενήντα καιοκαίριμα! δίχως νὰ στενάξω
Πετώντας γελαστός· καὶ ἂν κάπου ἀράξω
Μὲ ἴδια χαρὰ μου ἀνοίγουμε... Κι' ἂν ἔρθεις, Χάρε,
Σὰν Κῦμα ἔλα, στὸ Πέλω τὴν ψυχὴ μου πάρε!

Ἀθήνα-Σπέτσες, Δ' Ἰουλίου 1914.

Μετάφρ. ΠΑΝΟΥ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
καὶ ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗ

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τὸ «Βιβλίον τοῦ μικροῦ ἀδερφοῦ» εἶναι ἀπὸ τὰ μυθιστορήματα ποὺ ἔχουνε σημεῖώσει ἐποχὴ στὴ φιλολογικὴ ἱστορία τοῦ βορρὰ τῶν τελευταίων χρόνων. Ὁ ποιητὴς συγγραφέας τοῦ Γουσταῦς Γεϊγκερσταϊν, πεθαμένος πρὸ λίγων χρόνων, ἀρχισε τὸ διηγηματικὸ του ἔργο νατουραλιστικά, γιὰ νὰ ἐξελιχθεῖ γλήγορα σὲ λεπτὸν ἀνατόμο τῆς μοντέρνας ψυχῆς. Τὸ θέμα, ποὺ περιστρέφονται τὰ κυριώτερα ἔργα του, εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν δύο φύλων σχέση, τὸ πρόβλημα τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἔρωτος. Τὸ μυστικὸ, θρησκευτικὸ αἴσθημα, ποὺ δὲν ἄφησε τὸ σουνδὸ ποιητὴ καὶ στὰ πραγματιστικότερα μυθιστορήματά του χορηφώνεται στὸ «Βιβλίον τοῦ μικροῦ ἀδερφοῦ», τὸ ἀπλούστερο, λεπτότερο καὶ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικότερά του.

— Παρακαλοῦμε καὶ πάλι τοὺς ἀργοπορημένους φίλους νὰ μᾶς στείλουνε τὴ συνδρομὴ τους. Στὸ τέλος τοῦ Γενάρη θάναγκαστοῦμε νὰν τοὺς καλέσουμε. στὴν ὑποχρέωσή τους αὐτῇ, μὲ τὸ «Νουμά».

— Ὁ κ. Βενιζέλος, σὲ μὴ ἰδιαίτερη κουβέντα τοῦ στὴ Βουλὴ, ἀπαντώντας σὲ κάποιον βουλευτὴ ποὺ τοῦ παραπονήθηκε πὺς στὸ ἀνώτερο ἐποπτικὸ συμβούλιο εἶναι ὄλο μαλ-
λιαροί, εἶπε :

— «Τότε τοὺς στέλνουμε καὶ κανέναν καοῖδον ! Κ' ἔτσι βαφτιστήκανε κ' οἱ καθαρευουσιάνοι, ποὺ μένανε ὡς τώρα ἀβάφτιστοι.

— Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο φύλλο θάρχησουμε στὸ «Νουμά» μὴ μεγάλη μελέτη «Γιὰ τὸν Ἴηεν καὶ τὴ ζωὴ του» γραμμένη ἀπὸ τὸν Μπραντές (Ihsen intime) καὶ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ συνεργάτη μας Λέοντα Κουκούλα.

— Μὲ χαρὰ μᾶς μαθαίνουμε πὺς συντάχτης τῆς περιφημῆς «Ἀπολογίας τῆς Δημοσιότητος», ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ τελευταῖο «Δελτίον τοῦ Ἐκπ. Ὀμίλου», δὲν εἶναι ὁ καλὸς νέος κ. Κλ.(έων) Π(αράσχος). Κάτω, ἄλλος, φαίνεται, λιγότερο νέος καὶ περισσότερο Κλ(αίον) κὶ ὀδυρόμενος, θά-
ναι ὁ συντάχτης τῆς ἐγκληματικῆς καὶ μεροληπτικῆς αὐτῆς μελέτης. Κωσταντινουπολίτες μάλιστα πρόσφυγες ὑποθέτου-
νε, μᾶς εἶπαν, πὺς δράστης μπορεῖ νάναί ὁ ποιητὴς Κλ. ἢ-
μης) Π(ορφρογενήτης).

— Τὰ φετεινὰ Σαβατόβραδα τοῦ «Νουμά» πετύχανε περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες χρονιές. Ταχτικά ἐρχονται σ' αὐτὰ οἱ συνεργάτες μας Κ. Χατζόπουλος, Ν. Πορτιώτης, Μ. Φιλήτας, Ρήγας Γκόλφης, Ἀλέκος Φωτιάδης, κὶ ἄλλοι, παλιοὶ καὶ νέοι, καὶ περνάμε δυὸ τρεῖς ὄρες χαρισάμενες. Ἡ πόρτα ἀνοιχτὴ γιὰ ὄλους.